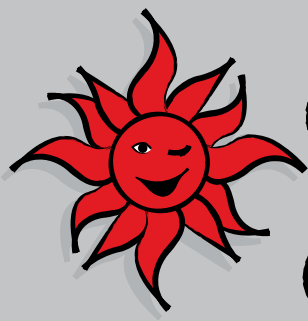

Camping 'La vieille ferme'
CAMPINGCOURANT

FRANCE - LES HAUTES-ALPES - EMBRUN
Mars 2014 quatorzième année n° 14

Wat gebeurde er op de camping in de zomer van 2013?

Te veel om op te noemen! En omdat plaatjes meer zeggen dan praatjes....

Wandelen Pic de Morgon

Vanaf de camping kan je deze markante bergkam zien met de top op 2400m. Deze wandeling moet je gedaan hebben!

Kidsclub

Van maandag tot en met vrijdag elke ochtend kidsclub met elke week een nieuw thema!

Bandenrace

Elke dinsdagmiddag is het weer feest voor de jeugd: Bandenrace! Wie het langst kan blijven zitten!

Restaurant Dumoulin

Het eerste seizoen van Tahnee & Alain als succesvolle uitbaters van het restaurant: dubbele duim!

Livemuziek

Zaterdagavond om de veertien dagen live muziek op het terras van restaurant Dumoulin!

Jongeren barbecue

Het volleybalveld werd voor één avond omgetoverd tot 'jongerensoos'.

Klimtijdrit

Eens in de twee weken op woensdag 'De dood of De Gladiolen' in de 'Montée Les Orres'!

Minitriathlon

Een prachtig sportief evenement: onze eigen vertrouwde mini-camping-triathlon!

Percussie Workshop

Een ritmisch feestje waar iedereen zich heerlijk in uitleefde!

Klimtijdloop

Om de twee weken lopen we om het hardst naar 't kerkje van St Sauveur: een kleurrijk gebeuren!

Volleybal toernooi

Elke donderdagavond! Het 'retro-team' haalde de finale, maar werd daar genadeloos ingemaakt...

Open Podium

Niet meer weg te denken in het avondprogramma! Afgelopen zomer maar liefst 4x georganiseerd!

Kijk voor meer foto's in het nieuwe foto-album 2013 op de website:

www.campingembrun.com Of kijk & like ons op:

/ Camping La vieille ferme

Van hurktoilet naar een receptie met PLAT dak

In het voorjaar van 2014 gaan we de bouw van de nieuwe receptie beginnen. Als alles goed gaat wordt hij deze zomer al in gebruik genomen. Voordat het zover kwam ging er heel wat aan vooraf...

Door: Bert Mulder

Sloopvergunning & rechtzaken

Even een korte geschiedenis, want we kunnen ons voorstellen dat je de draad even kwijt bent geraakt in deze 'continuing story'.....

In 2005 begonnen we met plannen maken om een oud en lelijk sanitair gebouwtje te verbouwen tot receptie. De sloopvergunning was geen probleem, op voorwaarde dat de twee muren aan de kopse kanten bleven staan met een pilaar. De eerste bouwvergunning werd geweigerd omdat we er een toilet en slaapkamer in hadden getekend. Verder geen probleem, de te herbouwen buitenmuren zouden op dezelfde plaats komen als het oude gebouw. Bij het indienen van de nieuwe tekening zonder toilet en slaapkamer leek er nu geen probleem te zijn, we kunnen alvast beginnen.

Tijdens de afwerking van het dak komt het bericht dat de aanvraag is afgewezen. De hellingshoek van het dak was niet conform het dak van de boerderij. Nog even dachten we dat het achteraf nog te regelen zou zijn, maar dit kostte alleen maar geld en liep verder op niets uit. Daarna volgde een periode van rechtbanken en advocaten, waarbij we telkens aan het kortste eind trokken. Uiteindelijk moest de receptie afgebroken worden in 2011 om in de laatste legale situatie te belanden: met de voor- en achtermuur en pilaar.

Nieuw bouwplan

Als tijdelijk onderkomen haalden we een Pipowagen uit Roemenië, een avontuur dat een verhaal op zich is. De grote vraag bleef: Waar en hoe gaan we nu een nieuwe receptie bouwen? Wilde plannen passeerden en landden allemaal in de prullenbak. Tijdens het zoveelste overleg met de burgemeester, chef techniek, de architect en onszelf, lanceerde Ilse ineens het 'spontane' idee om te herbouwen op de oude plek. Terwijl Bert van verbazing van zijn stoel viel, want dat had hij toch al minstens 3x eerder besproken, werd het voorstel met gejuich ontvangen. Rare Jongens die Fransen...

Zo zie je maar: 'Timing makes your show'. Vervolgens hebben we de rollen omgedraaid: we hebben de architect, die gaat over de monumentenzorg, gevraagd om bij ons langs te komen en aan te geven wat er wel mogelijk is. En wat zegt deze nieuwe knakker: 'er moet een plat dak op komen'. Als Bert op een stoel gezeten had, zou hij er zeker voor de tweede keer afgevallen zijn...

Blij dat er mogelijkheden waren om te bouwen, hebben we even niks gezegd en gewoon afgewacht wat er verder zou gaan gebeuren. Op de Franse slag... En wat denk je? Afgelopen voorjaar lag de goedkeuring in de brievenbus!

Plat dak

Het wordt dus een gebouw met de buitenmuren op de plaats van de vorige, een plat dak en aan de voorkant een glazen wand. Wat betreft de indeling hoeft je geen grote verrassingen te verwachten. Het wordt mooi en praktisch met een ontvangstruimte, een computer voor vrij gebruik, een rek met toeristische informatie, en een apart verkooppunt voor de warme broodjes 's ochtends. Nieuw is wel de massageruimte. Afgelopen jaar bleek dat de wekelijkse massages zeer gewaardeerd werden door veel kampeers, dus daar gaan we in de zomer van 2014 gewoon mee door.

Wordt er nog een beetje gefietst dit jaar?

Dacht het wel. Het lijkt wel alsof er ieder jaar meer fietsers ontdekken dat het wel erg leuk fietsen is in dit deel van de Alpen en Camping La vieille ferme een ideale plek is om te verblijven en vanuit te vertrekken. Helemaal goed natuurlijk! Afgelopen seizoen konden we 5 fietstochten per week aanbieden op 3 verschillende niveaus. Fietsen met Bert (voor de diehards), wachten op Ilse (voor het herstel) en Tour de Terras (voor de gezelligheid).

Nieuw record Montée les Orres

Groot nieuws is dat de klimtijdrit naar Les Orres dit seizoen een nieuw parcoursrecord heeft: Yennick Wolthuizen fietste op 23 juli in 40 minuten en 49 seconden omhoog. Echt waanzinnig hard !!

Dit jaar gaan we op dezelfde voet verder. Met het verschil dat we niet alleen in juli en augustus gaan fietsen met gasten, maar er al in juni mee beginnen en er pas in september mee ophouden. Zoals jullie gewend zijn, zal deelname ook in de zomer van 2014 kosteloos blijven, behalve dan op het terras....

Tour de France in Risoul

In 2014 komt ook de Tour de France weer heel dicht bij. Op 19 juli is het vertrek in Grenoble en gaan de renners via Col de Lauteret, Briançon, Col d'Izoard en Guillestre naar de finish in Risoul. Regelmatig hebben we deze klim naar het skistation al gefietst de afgelopen jaren. Een mooie klim van 14 kilometer, met 850 hoogtemeters en een gemiddeld percentage van 6,1 %. Een goede gelegenheid nu om zelf de col een stuk op te fietsen en de toppers aan te moedigen. Kun je met eigen ogen controleren of de snelle mannen tijdens een klim voor een haarspeldbocht ook moeten remmen.

COLOFON

Eindredactie: Bert & Ilse Mulder

Met dank voor de bijdragen van campinggasten:
Tessa Linssen, Steven van de Biggelaar, Susan Hof en Irma Vreeke

Opmaak krant: Connexx Communications BV Eindhoven,
met speciale dank aan Sharon Keijbets, Lieke Cuypers,
Jola Jansen, Reinout Bouman

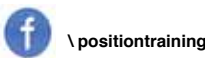
Camping 'La vieille ferme'
Chemin sous le Roc
05200 Embrun Frankrijk
www.campingembrun.com
T: 0033 (0)492430408
M: info@campingembrun.com

Vakantiehuis 'Villa Les Chemins Croisés'
Les Michels
05200 St Sauveur
www.villa-embrun.com
T: 0033 (0) 6 766 43 214
M: info@villa-embrun.com

Position Training & Stages
T: 0033 (0)492430408 / 0033 (0) 676643214 (ilse) /
0033 (0) 648101903 (bert)
www.positioncoaching.com
M: info@positioncoaching.com

Natureman in de Verdon: hoe leuk is sporten nog?

Door: Ilse Mulder

Nazomerse Blues

Tot eind augustus loopt alles op rolletjes. Top ervaring op de Alpe d'Huzes, PR op de CD in Embrun dus vormbehoud met een beetje duurtraining in de voorbereiding voor de Natureman moet voldoende zijn. Nazomerin in september is geen straf in Embrun, dus ik kijk er echt naar uit. Maar de klad komt er in.

Een bekend fenomeen is, dat als jullie campinggasten het terrein massaal verlaten eind augustus het net lijkt of jullie mijn energie meenemen. Een soort van 'nazomerse blues' overvalt mij dan. Ik ben lek, ik loop leeg, de geest wil niet meer. Eenmaal in die 'mood' voel ik ook pas hoe moe het lijf is. De projectsporter richt zich dan in mij op. Ik heb een deadline op 7 oktober 2013: de Natureman in de Verdon.

Meedoen is belangrijker dan winnen!

Het water van het Plan d'Eau wordt steeds kouder, het rondje fietsen om het Meer steeds eenzamer en de gewrichten in het lijf steeds strammer bij het lopen. Toppunt is een acute Lumbago (lees Spit) precies één week voor de wedstrijd. De osteopaat en pijnstillers geven Soelaas. We gaan toch. Bert in topvorm en ik omdat ik uit ervaring weet dat als je je gestelde doelen haalt, ongeacht het resultaat, je altijd een veel beter gevoel hebt dan wanneer je opgeeft. It builds character.

We slapen in de camperbus geleend van mijn vader op de camping aan het meer Lac de St Croix, vlakbij de start. Bij het ontwaken is mijn eerste gedachte: was het maar vast vanavond...

De sfeer van de onrustige triathleten overall maakt dat ik me al gauw weer in m'n element voel. Ik voel geen stress: meedoen is belangrijker dan winnen! Bij het startschot rennen er een paar honderd atleten het water in. Geduw en getrek en na enige tijd kom ik in m'n ritme. Voor ik het weet waggel ik alweer de kade op om mijn fiets te pakken. Tijdens het prachtige fietsparcours ontmoet ik een 'soulmate'. Met haar fiets ik in het zelfde tempo 3/4 van de wedstrijd, maar raak haar kwijt na een plasstop. Dat is jammer, maar veel erger is de enorme onweersbui die ik op mijn kop krijg.

Doorweekt en koud zakt de moed mij in de fietsschoenen en ik stop onder een boom. De motorscheidsrechter vraagt wat ik wil. Stoppen betekent nog zeker 3 kwartier verkleumd wachten op de bezemwagen, doorgaan betekent nog 20 km in de regen ploeteren. Ik opteer voor het tweede. Koud en totaal uitgeput zet ik mijn fiets in het bikepark, overtuigd dat dit het dan was. Ik stop. Maar het knaagt: ik heb nog 3 uur om de halve marathon te lopen en het parcours is een prachtige trail door het bos! What the heck, ik ga!

Grensverleggend

Bij het laatste rondje staat Bert fris gedoucht en al uren geleden gefinisht onder een grote parapluie 'Hup Ilse!' te roepen. Goeie tekst. Ik ga door. Mijn voeten vliegen over het parcours en ruim onder de twee uur loop ik mijn halve marathon uit. Ik ben zo blij en tevreden dat ik mijn vermoeidheid niet meer voel. De moraal van dit verhaal is eenvoudig: een gezonde geest in een gezond lichaam draaien we om: een gezond lichaam voor een gezonde geest. Af en toe je grenzen opzoeken mag best. Je her-ijkt je eigen kunnen en dat geeft verrassende inzichten: je kunt meer dan je denkt!

Via deze link kan je een inspirerende video zien van de Natureman: <http://natureman-verdon.com/>

Bagagedrager speelt cruciale rol in Embrunman 2013

Door: Bert Mulder

Het valt niet mee om weerstand te bieden. Ieder keer als er triatlonkoorts op de camping is, heb ik zin om mee te doen. Het is net als dat je moeilijk bij die ijssalon langs kan lopen zonder even 3 bollen te halen. Dat is inderdaad mijn voorkeur, 3 bollen ijs en 3 sporten combineren. Zo woon ik ook met 3 vrouwen in huis, maar daar moet dit artikel niet over gaan.

Goede moraal

Lang voor dat de koorts op de camping uitbrak dit jaar had ik al besloten nog één keer mee te doen. Naar mijn idee zou een eindtijd van onder 13 uur haalbaar moeten zijn, ondanks dat alle vorige deelnames het tegendeel bewezen. Met een nog betere fysieke voorbereiding, mentale voorbereiding en een gedegen voedingsplan zou het in 2013 moeten lukken. De trainingsstage die we met Edo vd Meer organiseerden in juni liet me zien, dat ik na de winter goed op de rit zat. Dankzij de hulp van Peter Kluytmans fietste ik nu mijn rondjes op een supersnelle Cervélo, de moraal kon niet meer stuk.

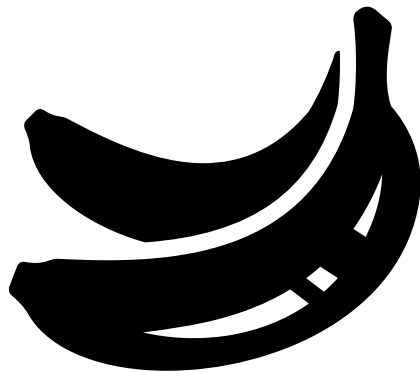
Bananen en cola

Het voedingsschema voor de dag helemaal uitgeschreven, uitgeprobeerd en ingepakt in de voorgeschreven zak van de organisatie die er voor zorgdraagt dat hij halverwege het fietsparcours op de col d'Izoard ligt. Ik was er klaar voor. De start om 6 uur 's ochtends in het donker met het dubbele aantal deelnemers dan gewoonlijk leek me niet erg handig, maar wel te overleven. Na 50 meter zwom ik even alleen en hield me voor de gek met de gedachte; het valt allemaal best mee. De onverwachte contacten en koers wijzigingen in dit potje met pieren gaven me kramp in beide kuit en een vertraging van 15 minuten. Jammer, maar er was een marge.

De eerste fiets klus was het lastig om het rustig aan te doen, toch een beetje haast gevoel om de verloren tijd in te willen halen. Het voornemen om tijdens de klim van de col d'Izoard vooral geen pijn te lijden en op souplesse naar boven te rijden lukte goed. Boven even snel de voedingszak aanpakken en verder. 'Il n'y a pas de sac avec votre numéro', zegt die dame van de voedingszakken. 'Dan moet je zoeken' schreeuw ik haar toe. 'Waar' zegt ze, 'er liggen er 2000'. Na 5 minuten desperaat om me heen draaien en onbegrijpelijk haar nog eens aansporen om te kijken, besluit ik dan toch maar verder te gaan zonder mijn voeding.

Als een triatleet niet eet, is hij kansloos. Iedere post pak ik bananen en cola. Vooral geholpen door de tegenwind die er nog niet is, gaat het snel. Ik begin er weer in te geloven. Na 7 uur en 5 minuten zet ik de fiets weer in het parc fermé. Zie je wel dat het gaat. Relatief soepel loop ik de eerste kilometers en begin aan het loopdieet, sportdrink en gel. Mijn maag verkrampst als dit anders zo gewaardeerde hapje naar binnen valt. Voor de camping langs met al het publiek loop ik als een jonge adonis. De eerste 10 km in 55 minuten, het gaat goed. Snel daarna wordt het echt moeilijk, verkrampst de maag nog meer en moet ik regelmatig wandelen.

Na één hele ronde is het lastig om mezelf nog te motiveren, het is bijna onmogelijk om het doel nog te halen. De nieuwe bankjes langs het plan d'eau zijn te verleidelijk en ik ga even liggen. Een scheidsrechter stimuleert me verder te gaan, ik wandel een stukje naar de surfschool. Tussen het publiek staat Pieter, campinggast en oude bekende. Zijn fiets heeft een bagagedrager waar net één persoon op kan. Het past precies...

WIFI perikelen

Tien jaar geleden lachte ik de vertegenwoordiger nog uit die me wilde laten geloven dat mensen internet wilden op hun vakantie. Ik kon het me niet voorstellen. Dat doe je toch niet als je ook lekker van de buitenlucht de bergen en elkaar kunt genieten. Nu staan er over de gehele camping WIFI antennes en kun je op iedere kampeerplaats draadloos contact maken met het net.

Ik ben zelf ook mee gegroeid, ik snap het. Natuurlijk wil je graag weten wat het weer morgen wordt tijdens je bergtocht, wil je een stoere foto sturen naar het thuisfront, contact houden met Oma die anders maar alleen is, zien wat vrienden doen tijdens hun vakantie en weten wat de uitslag is van de examens die je gemaakt hebt. We kunnen niet meer zonder en op vakantie is er altijd wel een verloren moment waarin het fijn is om je even af te zonderen in de digitale wereld.

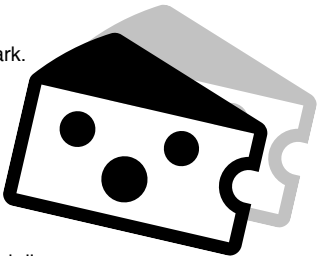
Zoals iedere verandering gepaard gaat met wat ongemak, was ook het WIFI gebruik over de gehele camping niet direct een topper. Vooral door de ervaringen en adviezen van jullie, de camping gasten, konden we telkens verder sleutelen aan het systeem en nu staat het als een huis. Het kost nog steeds maar een euro per uur en alleen de echte tijd die je op het net zit wordt gerekend.

Kaaskop onder de Franse zon

Wij Nederlanders

Goed beschouwd is Nederland natuurlijk eigenlijk één groot aangelegd park. Alles is geplant en gepland, bedacht en verwacht, ingedeeld en ingericht. Pure wildernis is er dan ook niet meer te vinden bij ons die onder het zeeniveau leven. Wij vinden het ook fijn om in een zo op en top georganiseerd land te leven. We weten waar we aan toe zijn, houden van duidelijk en zijn niet te beroerd dit met wat rechtstreekse vragen te verkrijgen als we het niet direct snappen. Voor ons is dat normaal, je komt op tijd, regelt je zaakjes zoals het hoort en vraagt alles zonder taboes.

Wij Fransen

Wij hier in het zuiden van Frankrijk hebben nog echte wildernis, natuur waar niemand invloed op uitoefent. Wij vinden ook dat we de mooiste natuur van de wereld hebben. Zoals met zoveel andere dingen overigens. We vinden het niet zo nodig om alles goed te organiseren. Dat regelen we op het laatste moment wel, er komt altijd wel een oplossing. Met onze kwaliteiten kan er toch niet zo veel mis gaan? Zo denken wij dat de postbode gewoon alle inwoners bij naam kent en het dus niet nodig is om iedere straat een naam te geven.

Wij Nederlanders

Wij Nederlanders, Wij Fransen, we voelen ons allebei een beetje. Af en toe is dat best lastig. We houden van op tijd komen, maar eten ook graag om 19.30 uur 's avonds. We houden van Nederlandse kaas op een Franse boterham. We hebben erg veel vertrouwen in onze postbode, maar zijn ook blij dat we nu eindelijk een straatnaam hebben: Chemin sous le Roc. Dan wil je als Nederlander natuurlijk ook graag een nummer.

Wij Fransen

Wij Fransen zijn daar nog niet aan toe. François heeft een nieuwe vriendin, dat vinden we eigenlijk veel boeiender. Niet dat we het gek vinden, zo gaat dat in het leven, het is privé, dat mag hij zelf weten, maar we vinden het wel leuk om er over te kletsen. Als we dan uiteindelijk over 10 jaar toch een huisnummer krijgen, zou het wel eens 4 kunnen worden, of 3, misschien ook wel niet, er zijn 36 oplossingen.

Ons nieuwe adres:
Camping La vieille ferme
Chemin Sous le Roc
05200 Embrun - Frankrijk

‘Gezellig samen afwassen’: KCK innovatie award!

Ik hoor het mijn kersverse vriendinnetje nog zeggen, tijdens ons eerste eetafspraakje bij haar thuis. Ze had heerlijk gekookt hoor, maar samen gezellig afwassen vond ik helemaal niks, dus ik hield de gehele afwasbeurt mijn mond. Gezellig was het niet en de relatie hield niet lang stand.

Nu ruim 30 jaar na dato, moet ik toch bekennen dat dit uitgangspunt de basis geweest is voor het ontwerp van de nieuwe afwasbakken op de camping. De afwassers met de gezichten naar elkaar toe voor een gemakkelijk contact en een leuke uitwisseling van ervaringen en belevenissen. Daarnaast was natuurlijk voldoende ruimte voor vuile- en schone vaat erg belangrijk en de juiste hoogte om te kunnen werken. Deze beleving heb ik niet vaak, maar het is echt beter gelukt dan ik had bedacht. De conversaties zijn levendig, er worden vriendschappen gesloten en onderhouden en we krijgen veel complimenten. Zo veel zelfs dat we deze verbetering hebben opgegeven voor de ‘KCK innovatie award’. Gerlof, onze filmmaker, heeft er al een leuke video van gemaakt, die je kunt zien op www.campingembrun.com op de plattegrond van de camping onder nummer 17.

Hallo kleine mensen en muizen in alle stadjes en huizen!

Pipo moet jullie toch eens even vertellen wat er deze winter weer is gebeurd. Pipo en Mamalou hebben toch weer een avontuur beleefd met de Dikke Deur van de camping. Sapperdeflap!

Het verhaal begint 2 jaar geleden toen de Dikke Deur van de camping en zijn vrouw Dunne Fleur in Roemenië zo maar de pipowagen, die Pipo gebruikte op vakantie, kocht en naar Frankrijk lieten rijden. Klukluk zei direct: ‘Dat is van de fraaie, hoe wij nu op vakantie moeten?’. Gelukkig was Pipo niet van de bozige en vroeg of wij nu op de camping vakantie mochten houden. De camping Dikke Deur was wel lief en we mochten met zijn allen in de winter komen. Brrr koud hoor, maar gelukkig is Klukluk een goeie bomen hakker en konden we de kachel lekker warm opstoken.

Op een middag was de camping Dikke Deur weer eens met Dunne Fleur aan het skiën. Toen zij thuis kwamen rende hij op een holletje naar ons toe: ‘Pipo koeien, Pipo koeien!’. Je weet dan nooit wat je kunt verwachten, maar dat het erg is, dat is zeker. De Dikke Deur en Dunne Fleur hadden weer iets nieuws bedacht. Nu er een nieuwe receptie gebouwd gaat worden vinden ze dat de pipowagen, ons vakantiehuis, moet verhuizen naar het volleybalveld en daar dienst gaat doen voor de animatie. Pipo was erg van de sapperdeflap. De Dikke Deur begon uit te leggen, van dat het zo handig is dat de jeugd zijn eigen plek heeft en ze dan binnen kunnen zitten als het eens regent. Klukluk zei: ‘Uch, we gaan niet van de wegge. Wij hier slapen’. De Dikke Deur moest er bijna van huilen en ging naar huis, hij jammerde: ‘Ohhh, wat ben ik toch zielig hè, wat heb ik toch een pech’.

Even later kwam hij terug met Dunne Fleur, die is ook niet van eergisteren. Die ging nog eens vertellen waarom het zo’n goed idee is. ‘Er zit verlichting aan de wagen en die kan dan tot 23.00 uur blijven branden zodat de jeugd in de avond nog leuke dingen kan doen en het wordt dan een echt jeugdhonk’. Pipo wist het even niet meer. Ten einde raad vroeg hij het aan Nono, die antwoorde met; “iha, iha”. Dat gaf veel duidelijkheid. Pipo stelde voor om nu uit onze vakantiewoning te gaan voor de verhuizing en dan volgende winter weer terug te komen.

De Dikke Deur en Dunne Fleur sprongen een gat in de lucht. Toen we onze spulletjes gepakt hadden kwam er een hele grote takelwagen en die tilde zo onze wagen op en zette hem tussen het volleybalveld en de tafeltennistafels. Een mooi plekkie, komen jullie kijkende volgende zomer?

Dag vogels, dag bloemen, dag kinderen, welterusten, ssssst...

Toen ik nog piep was, ja eigenlijk is dat wel het eerste dat ik mij kan herinneren, stonden we met zijn allen in een potje. Iedereen met zijn voeten in een eigen bakje met waterdruppels uit een slangetje. Tegen de tijd dat mijn wortels tegen het plastic van het potje begonnen te duwen kregen we een grotere. Iedere keer weer. Ik voelde me al een hele jongen toen we met zijn allen in een grote stinkende bak op wielen werden geladen. Een hele dag in het donker, heel dicht op elkaar, zonder water en vast gebonden, het was mishandeling.

Toen ze ons er uit haalden was het wel een verademing. Frisse berglucht en een lekker zonnetje, het zou een mooi leven kunnen worden. Het afscheid van mijn laatste plastic pot was even wennen, maar toen ik eenmaal in de vrije grond stond was het wel een super gevoel. We werden met mijn broers en zussen op een lange rij gezet, dan kwam er een pad en dan weer zo'n rij met de rest van de familie.

In het begin kwamen ze nog wel eens met water, maar daarna mochten we er zelf naar op zoek. Dat viel niet altijd mee, in de zomer was het wel eens erg heet met weinig water aan mijn voeten. Zodra we goed en wel stonden begonnen we zo snel mogelijk naar de andere broers en zussen te groeien. Dat was zo gezellig dat we zelfs met elkaar verstrengelden. Een echte familieband. Ieder jaar als het kouder begon te worden kwamen ze er weer aan om ons te knippen. Het doet even pijn maar daarna heb ik wel weer meer zin om te groeien.

Dit groeien deed ik niet alleen in de breedte maar ook omhoog natuurlijk. Op een gegeven moment zat ik met mijn kop tussen de takken van een acacia. Je kunt ze best wel hebben hoor als burens, krijgen laat in het jaar blad, hebben niet van die rottende vruchten en als hun blad valt is het ook snel weg gewaaid. Het voelt echter niet lekker en gelukkig kwamen ze eindelijk weer langs om te knippen. Het was wel lachen deze keer.

Een paar mannetjes en vrouwtjes.

De een sprak Drents, de andere twee Amsterdams en nog twee Haags. Wat een komieken, iedereen wist het beter over hoe ze ons moesten knippen en uiteindelijk werd er een trap op een aanhangwagen gebonden met een ventje er op die bij al mijn broers en zussen een deel van onze kop afhaalden. Ja, je maakt zo wat mee op een camping.

In het voorjaar komt altijd het eerste bezoek van de vogeltjes. Gezellig is dat als ze zo boven in je oksel een nestje bouwen en jongen krijgen. Zo schattig, zeker als ze voor het eerst gaan vliegen lach ik me een deuk. Daarna in de zomer komen er veel, heel veel tweevoeters.

Rare jongens, die kampeeders. Ze leggen een touw om je romp met een knoop er op om hun was te drogen. Nou dat knijpt best af hoor.

Soms vergeten ze het weg te halen en dan groei ik er maar gewoon om heen. In het donker zijn ze ook gek. Komen ze uit hun tentje geslopen, komen dicht tegen je aan staan en gaan je water geven. Midden in de nacht!! Ze maken dan ook hele gekke geluiden die steeds luider worden, gelukkig duurt het nooit lang. Maar je wilt toch niet weten wat er in zo'n tent gebeurt?

Soms heb je ook geluk en mag je mee-eten. Dan is er één van die tweevoeters die zijn bordje leeg gooit bij mijn stam. Lief hè? In de winter is het heerlijk stil. 's Nachts kan het best koud worden, maar overdag is er een lekker zonnetje. Het enige waar ik dan echt moe van word is het omhoog houden van mijn armen met al die sneeuw er op. Best zwaar hoor zo de hele dag en nacht.

Vorig jaar zijn een paar familieleden overleden. Vermoedelijk iets verkeerd gegeten of gedronken, misschien een beest aan hun wortels lopen knagen. Een verliefd stelletje heeft ze toen ten grave gebracht. Een gepast afscheid. Dat het einde voor mij en de rest van mijn familieleden zo snel daarop zou volgen, had ik ook niet gedacht. Er is echter een klein menneke met een grote zaag in de weer die al een aantal van ons heeft omgezaagd. Eén voor één zaagt ie ons om. Het lijkt er toch wel heel erg op dat ik straks ook aan de beurt ben.

Het is toch ook eigenlijk wel mooi geweest. Ik heb geprobeerd tot aan de hemel te groeien en ben een heel eind gekomen. Ik heb schaduw gegeven, beschutting voor een vogel nestje, was in de wind gehouden, uitzichten belemmert en uitzichten geboden, zuurstof geleverd en kooldioxide opgenomen. Het is tijd voor een volgend leven, in kleine stukjes ga ik nog warmte geven, daarna word ik poeder en rook. Ongetwijfeld zal er dan weer iets moois uit mij groeien. Als ik u niet meer zie; het was me een waar genoegen en hoop dat dit wederzijds is.

[illegible]

Ben jij die leuke, enthousiaste, sportieve meid/jongen die zin heeft in het leukste zomerbaantje van de wereld? Dan zijn we op zoek naar jou! Wij vragen iemand die:

- Ervaring heeft in het organiseren van activiteiten met jongeren/kinderen
- Minimaal 4 weken beschikbaar is in de periode van 5 juli – 23 augustus 2014
- Tussen de 18 en 25 jaar oud (jong) is
- Zelfstandig en in teamverband kan werken
- Bruist, initiatief durft te nemen en topfit is!

Je werkt samen met twee andere animatoren. Je slaapt in een caravan die je deelt op de camping en je eet 's avonds in het restaurant Dumoulin. Je verzorgt elke ochtend de 'Kidsclub' van 10-12 uur en 's middags of 's avonds een variëteit aan animatie op de camping (volleybaltoernooi, open podium, bandenrace, spooktocht etc.). Per toerbeurt help je ons met de broodjesverkoop en ben je nachtcoach.

Herken je jezelf in één van deze zomerbanen?

Lijkt het wat voor je? Stuur ons dan snel een mailtje met je motivatie en een leuke foto naar:

info@campingembrun.com

Voor de maanden juni, juli & augustus zoeken wij iemand die het sanitair van de camping 'spik & span' houdt! Switch je van studie, doe je eindexamen, heb je behoefte aan een flinke 'break', dan zijn deze drie maanden misschien voor jou een mooie kans.

Wij zoeken iemand die:

- De hele periode beschikbaar is
- Gemakkelijk vroeg kan ontstaan...
- Zelfstandig en in teamverband kan werken
- Fysiek fit is

Je slaapt in de caravan op de camping en je eet in het restaurant Dumoulin. De maand juni is relatief nog rustig, maar in juli & augustus draai je 'volle bak', d.w.z. 7 dagen per week elke ochtend om 06:00 uur begint de poets! Je bent verantwoordelijk voor het schoonmaken van het camping sanitair en het 'zwerfafval' op het terrein.

Advertentie

ZOMER 2014 EMBRUN

OPEN PODIUM

SALADE VERT **LIVE MUSIC**

WIJN VRIJDAG MIDDAG BORREL
CRÈME BRÛLÉE
AFHAAL FRIET **IJS** BBQ **GAMBA**
LASGANA **PIZZA'S** KAASJE/WORSTJE

nét iets lekkerder

Restaurant Dumoulin

restaurantembrun.com

FIFA WORLD CUP 2014

Le Tour de France

Dumoulin

Hotel de la ville

SPECIAL COFFEE

Trainingen & Stages 2014

Wie is Position

Twee mensen die samenkomen: wederzijdse afhankelijkheid. Op onze schouder dragen we een kleine tatoeage die dit symboliseert. Bert & Ilse, Ying & Yang, Body & Mind, je kunt er van alles bij bedenken... De twee perspectieven komen samen, helpen elkaar, motiveren elkaar.

Waarom in Frankrijk?

Ondanks die hectiek van het grijze kikkerlandje, is het leefcomfort in Nederland groot. Alles bij de hand, een open communicatie, goede organisatie, daadkrachtige samenleving, helder en transparant, oplossingsgezind. Alleen als je afstand neemt zie je het weer, waardeer je het weer (meer). Het is waar, Frankrijk lijkt ver. En dat is het ook. Waarom zou je naar Embrun komen als ook in Nederland de zogenaamde 'zelfontplooiingscursussen' en 'trainingsstages' voor het grijpen liggen? Wij verklappen het geheim: omdat je in Nederland geen bergen hebt, veel minder zonlicht, geen frisse lucht... Omdat de Alpen zo prachtig zijn, dat het je binnenste raakt.

En ook omdat je op 1200 km zit en dus ECHT afstand neemt van de dagelijkse hectiek. Je stapt uit je vertrouwde omgeving. Op het moment dat je je koffer pakt is het loslaten al begonnen. Wij zien de reis als onderdeel van de training & stage. Als 'warming-up' en om in de stemming te komen krijg je van ons de week voor je vertrekt een boek thuisgestuurd dat het thema van je vakantie bespreekt. De bedoeling is dat je dit pas opent zodra je in de auto of het vliegtuig zit. Voor je het weet adem je de frisse berglucht in en ervaar je de ruimte: in je hoofd, in je longen, in je hart.

Waarom met Bert & Ilse

Dat hoeft helemaal niet, maar kan wel. Bij elke training & stage van Position werken we samen met professionals. Het is niet zo dat je bij 'de campingboer' komt, maar bij de gediplomeerde yogaleraar, de professionele triathlontrainer, wielrenner, systeemtherapeut, schilderdocente en Mindfulness teacher. Wat we allemaal gemeen hebben is dat we je met ons enthousiasme gaan besmetten. En het kan nog leuker: misschien ben jij wel de inspirator voor een nieuwe training of stage. Ook dat kan. Het leitmotif van Position: aandacht voor elkaar en samenwerken!

Yogastages in Villa Les Chemins Croisés 10 – 17 mei & 20 – 27 september 2014

In samenwerking met onze eigen Yogaleraar (en osteopaat) uit Embrun Dominique Vanrossomme organiseren we in 2014 twee keer een yoga stage in het vakantiehuis Les Chemins Croisés.

Natuurlijk, er zijn genoeg yogastages in Nederland, maar niet met die frisse Franse berglucht en ook niet in zo'n prachtige leszaal met uitzicht op het Lac de Serre Ponçon!

Gedurende 5 dagen krijg je 5 uur per dag yogales. De rest van de tijd genieten we samen van het lekkere eten, de rust en stilte van de Alpen en natuurlijk de sauna en het zwembad bij de villa. Een mooie wandeling met Ilse of een bezoek aan een leuke Franse stad of kasteel behoort tot de mogelijkheden!

Deze week is geschikt voor iedereen, jong & oud, beginner & gevorderd, alleen of met een vriend of vriendin. Centraal staat dat je een heerlijke week zult beleven en totaal tot rust komt. Je komt fit en energiek thuis. Er is plaats voor 12 deelnemers.

Als je je voor deze stage opgeeft, krijg je gratis een boek over yoga thuisgestuurd. De bedoeling is dat je dit pas leest tijdens de reis naar Embrun. Zo kom je lekker in de stemming en laat je de zorgen van thuis helemaal los! Welk boek dat blijft nog even een verrassing! Yoga matjes en meditatiekussens hoeft je niet mee te nemen: die hebben wij allemaal voor je klaarliggen. We slapen in tweepersoonskamers tussen krakend witte schone lakens.

Je vindt het gedetailleerde programma van dag-tot-dag op de website van Position: www.positioncoaching.nl/position-stages/yoga-stage, maar je kunt ook even bellen met Ilse, die staat je graag te woord!

Agenda & Prijzen:

Datum	Training & Stage	Tarief
10 - 17 mei 2014	Yoga week	€ 595,00
17 - 24 mei 2014	Coaching/Vitaliteitsweek	€ 595,00
24 - 31 mei 2014	Aquarel cursus	€ 595,00
31 mei - 07 juni 2014	Triathlonstage	€ 445,00
07 - 14 juni 2014	Fietstrainingsstage	€ 545,00
13 - 20 september 2014	Aquarel cursus	€ 595,00
20 - 27 september 2014	Yoga week	€ 595,00
27 september - 04 oktober 2014	Coaching/vitaliteitsweek	€ 595,00
19 - 25 oktober 2014	Mindfulness retraite	€ 810,00

Alle prijzen zijn exclusief vervoerskosten en onder voorbehoud van wijzigingen. Het programma van alle trainingen & stages is nader beschreven op de website www.positioncoaching.com

Reizen

De afstand Utrecht – Embrun is 1200 km, goed te doen in één dag rijden. Brandstofkosten +/- € 150,00, Tolwegen € 42,00. Met de trein kan ook, er is een station in Embrun +/- € 250,00. Goedkoop vliegen kan met Ryanair van Eindhoven naar Marseille. Vliegticket kost +/- € 45,00 per enkele reis. Vanuit Marseille neem je de bus en trein om in Embrun te komen. Kosten ongeveer € 20,00.

Mail of bel voor al je vragen naar: info@positioncoaching.com / 0033 492 43 04 08.

Aquarelschilderen 24 – 31 mei & 13 – 20 september 2014

Velen onder jullie hebben de ervaring allang en het smaakt altijd naar meer. Maak van je hobby een stukje zingeving en je ziet de wereld een stuk kleurrijker. Ook hier geldt dat de grijze lucht in Nederland het in de verste verte niet haalt bij het heldere licht van de Hautes Alpes. Een inspirerende uitdaging om dat licht te zien en te vangen in je aquarel.

We organiseren voor de eerste, maar hopelijk niet voor de laatste keer, een Aquarelstage in het vakantiehuis Les Chemins Croisés. In samenwerking met teken- en schilderlerares Karine Dikomé, autodidact en geboren en getogen in een kunstenaarsfamilie die speciaal voor ons op Engelse conversatie cursus is gegaan. We gaan met haar op stap om de prachtigste vergezichten te vangen met je penseel! Het thema is een 'carnet de voyage', oftewel 'reisdagboek'. Een paar goede wandelschoenen moeten dus in je koffer. Verder neem je mee een goede vriend of vriendin, een schetsboek, verf en penselen, en je ziet het licht in Frankrijk! Je eet, slaapt en drinkt in de villa Les Chemins Croisés. Hier geniet je van het comfort van de zachte bedden, het verkoelende zwembad en de ontspanning van de sauna. We koken samen: een prachtig verlengstuk van onze creativiteit!

Je vindt het gedetailleerde programma op de website van Position: www.positioncoaching.com of je mailt een persoonlijk berichtje met al je vragen naar Ilse: ilse.mulder@wanadoo.fr

Triathlonstage

31 mei – 7 juni 2014

In juni organiseert Bert samen met top atleet en professioneel trainer Edo van der Meer voor de tweede keer op rij een unieke triathlonstage. Twee superenthousiaste mannen die serieus met hun sport bezig zijn, maar bij wie ook een flinke dosis humor en plezier in het sporten centraal staan.

Bekend en berucht bij triatleten is de Embrunman op 15 augustus waarbij je zwemt in het donker, fietst over de Col d'Izoard en loopt bij 35°C. Als je traint op het zwaarste triatlon parcours van Europa, dan valt daarna alles mee.

Tijdens deze trainingsweek verblijf je met de andere deelnemers op Camping La vieille ferme in Embrun. Vanaf hier ben je op 10 minuten wandelen van het zwembad en het open water. Buiten de camping loop je direct op het loopparcours van de Embrunman. Voor het fietsen is er ruime keuze in prachtige tochten en uitdagende cols in de directe omgeving, waaronder de legendarische Col d'Izoard en het rondje om het grootste stuwmeer van Frankrijk, het Lac de serre Ponçon. Dit alles, gecombineerd met het mooie weer in de Alpen, staat garant voor een succesvolle training stage. Naast de 3 standaard disciplines zijn er nog twee andere bekwaamheden waaruit naar ons idee de triatlon bestaat: de energiebevoorrading en de mentale weerbaarheid.

Deze 5 disciplines komen bij de stage ruim aan bod:

Zwemmen

- in open water; richting bepalen, welke tactiek en aanpassingen van de slag aan de drukte om je heen.
- in het zwembad; techniektraining en individuele videoregistratie en analyse.

Fietsen

- fietstechniek voor een triatleet, doseren en krachten verdelen.
- het parcours van de Embrunman, 188 km met 3500 hm.

Lopen

- looptechniek, efficiënt lopen, hoe kun je het motortje zuinig afstellen.
- overgangstrainingen.
- het loop parcours van Embrun ervaren.

Energiebevoorrading

- wanneer eet je wat, wanneer moet je drinken, wat drink je, hoeveel energie heb je per uur nodig en hoe organiseer je dit allemaal.

Mentale weerbaarheid

- hoe ga je om met een prestatie van 9 tot 14 uur. Kun je dit voorbereiden? Wat doe je als het anders loopt dan je dacht, hoe kun je jezelf motiveren?

Heel veel vragen, we staan met een team klaar om jullie als deelnemer van de training stage verder te helpen deze vragen te beantwoorden.

Je vindt het gedetailleerde programma op de website van Position: www.positioncoaching.nl/position-stages/triathlon of je stuurt een persoonlijk mailtje naar Bert: info@campingembrun.com

Coaching & Vitaliteitsweek

17 – 24 mei & 27 september – 4 oktober 2014

Samen met [Mary Van Deursen](#), systeemcoach en familie-opsteller, en [Adrienne van der Eynden](#), fotografe en fantastische kok, organiseert Ilse dit jaar twee vitaliteitsweken vanuit het vakantiehuis Les Chemins Croisés. [Mary van Deursen](#) is van oorsprong muziktherapeute en werkt tegenwoordig als succesvol gezinstherapeut. Haar open en frisse blik, haar ervaring, maar vooral haar groot empathisch vermogen zorgt ervoor dat geen enkel taboe onbespreekbaar blijft.

Tijdens een opstelling (over familie, loopbaan of organisatie) komen onderliggende gevoelens en dynamieken bloot. Vaak ontdek je vaste patronen en verstrikkingen die ervoor kunnen zorgen dat je steeds tegen dezelfde problematiek aan blijft lopen en niet vooruit komt, ook al ben je hard aan het werk. Met behulp van representanten wordt het systeem doorgelicht en krijg je nieuwe inzichten die vaak tot verrassende oplossingen leiden.

Mijn eigen bijdrage ligt in een goed (coach) gesprek tijdens een mooie wandeling of een verfrissend stukje hardlopen. Door de juiste vraagstelling help ik je met een nieuwe blik te kijken naar je (vaak vastgeroeste) overtuigingen en gedachten. Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat als je fysiek fit bent, je efficiënter wordt in andere taken en mentaal weerbaarder. Bovendien kan ik niet wachten je mee te nemen in de heerlijke stille wereld van de meditatie.

[Adrienne van der Eynden](#) is een echte autodidact. Samen met een flinke dosis lef en enthousiasme heeft ze een goedlopende foto studio opgericht. Echter, koken is haar grote hobby! A3nn (zoals ze zelf haar naam schrijft) gaat deze hele week voor ons koken.

In de intimiteit van een kleine groep inspireren we elkaar om de juiste balans te vinden met de bedoeling je innerlijk kompas weer op koers te zetten. Kom en beleef het mee in de sprankelende lentedagen of de prachtige herfstkleuren in Embrun!

Voor gedetailleerde informatie ga je naar de website van Position

www.positioncoaching.com

Je kunt ook een persoonlijk mailtje sturen naar Ilse:

ilse.mulder@wanadoo.fr

Mary van Deursen

Unieke Mindfulness retraite

19 – 25 oktober 2014

Woorden schieten te kort om uit te leggen hoe uniek deze kans is! Na mijn (Ilse) ontmoeting met Martin Aylward tijdens een meditatie-retraite in de Provence in 2013 had ik maar één wens: een stille retraite organiseren in ons eigen vakantiehuis Les Chemins Croisés.

Martin Aylward

Martin Aylward bracht vanaf zijn 19e jaar lange tijd in kloosters in India door om de techniek van de meditatie te verkennen. Engels van nationaliteit, vestigt hij zich in Frankrijk en richt hij zijn eigen Boeddhistische centrum 'Le Moulin de Chaves' op in 1995 van waaruit hij het hele jaar door diverse retraites organiseert. Daarnaast reist hij over de hele wereld om zijn levenslessen en retraites te onderwijzen.

"Training the mind"

Gedurende een week ontdek je de kracht van de stilte in meditatie die je in staat stelt afstand te nemen van de hectiek van het dagelijks leven en inzicht geeft in je spirituele verlangens van je hart, de psychologische patronen van je geest met als doel een groter bewustzijn in het hier en nu.

Tijdens de groepsmeditatie is er gelegenheid om te reageren op de filosofische levenslessen door Martin. Met groot gemak integreert hij de Oosterse levensfilosofie in onze vaak hectische westerse levensstijl. De lessen zijn in het Engels. Klein addertje onder het gras: Martin komt alleen bij minimaal 12 deelnemers, dus wacht niet langer en schrijf je in! Dit is een zeer inspirerende en een buitengewoon mooie kans om in zo'n kleine setting met deze man te mogen werken. Na deze week heb je je innerlijk kompas weer op koers!

Om je te inspireren en voor te bereiden op deze innerlijke reis, sturen wij je in de week voor je vertrek een boek toe over meditatie. Door het lezen van dit boek tijdens de reis, zal elke kilometer die je dichterbij Embrun brengt, je ook dichterbij jezelf brengen. Het gaat sneller dan je denkt!

Je vindt het gedetailleerde programma op de website van Position:

www.positioncoaching.com

of je mailt een persoonlijk berichtje naar Ilse:

ilse.mulder@wanadoo.fr

Fietstrainingsstage

7 – 14 juni 2014

In samenwerking met Italiaans fietsenmerk 'Bottechia' en oud prof wielrenner Gert Jacobs heeft Bert het voor elkaar om zijn eigen 'Cyclo-embrun' te organiseren. Een hele week samen fietsen met gelijkgestemden over de prachtigste cols van de Franse Alpen.

Drie Nederlanders met dezelfde Drentse geboortegrond hebben elkaar gevonden en organiseren een fantastische fietsweek tijdens Pinksteren 2014, van 7 tot 14 juni.

Wat maakt deze week zo bijzonder:

- de fietsroutes gaan over de mooiste cols in de Zuid-Alpen
- Gert Jacobs (ex prof en gast in 'Tour du Jour') geeft technische en tactische tips
- er zijn een aantal 'Bottechia' raspaardjes beschikbaar om uitgetprobeerd te worden
- het verblijf is op de 4 sterren fietscamping 'La vieille ferme' op basis van vol pension
- er is een masseur aanwezig om de benen te soigneren voor de uitdaging van de volgende dag.

Hoe kun je mee doen?

Op de website www.cyclo-embrun.com vind je het gedetailleerde fietsprogramma van dag-tot-dag. Hier vind je inspirerende fietsfoto's en ben je in één klik bij het opgaveformulier.

Je kunt natuurlijk ook persoonlijk een mailtje naar Bert sturen om details met hem te bespreken.

Je vindt de fietsstage ook op de website van Position:

www.positioncoaching.nl/position-stages/fietsstage.

Kijk ook op: www.cyclo-embrun.com!

Ontmoetingen op Camping La vieille ferme als inspiratiebron

Het allerleukste aan onze baan is dat we elke zomer zoveel inspirerende mensen ontmoeten. Meestal zijn dat leeftijdgenoten, maar soms is er een klik met een jongere generatie. Zo ook met Rik en Tessa Linssen. Tessa beschrijft de geschiedenis vanuit haar eigen perspectief:

2011
Een actief stel, midden twintig, dat nog één keer met een van beide ouders mee op vakantie gaat. Omdat de jongen van het stel met de vader van het meisje de wielertocht de Marmotte gaat fietsen. En omdat het toch ook wel gezellig is.
De Marmotte is pas in de 2e week van de vakantie, dus daarvoor kan er mooi alvast wat worden getraind in de Franse Alpen, liefst in een omgeving waar ook gezwommen en gelopen kan worden. Zo komen we terecht in Embrun, op camping La Vieille Ferme.

De eerste avond zitten we voor de caravan aan een warme maaltijd, net als vroeger. Ilse komt langs om te kijken of de al aangekondigde, sportieve kinderen al aangekomen zijn. We kletsen wat en voor we het weten, is de eerste gezamenlijke training al gepland. 'Wow, wat een camping: gaaf!' Na een week sporten, genieten van de omgeving en 's avonds een lekker drankje op het terras verlaten we Embrun voor een paar dagen. De Marmotte moet worden gereden. Een geweldige tocht in een gebied met prachtige bergen. Maar stiekem mistten we Embrun. Hier kon je naast fietsen, ook zo lekker zwemmen en hardlopen.

Gelukkig mochten we nog een weekje terug. In deze week was ook dé Embrunman. Een groots sportspektakel en al dagen voor het evenement zagen we overal sporters. Dit wilden we natuurlijk meemaken. We zetten onze wekkers en om 06.00u stonden we al aan het meer. 'Wauw, wat een sfeer, wat een sport!'. We waren enorm onder de indruk en besloten dat wij dit ook wilden. Volgend jaar kwamen we terug en zouden we meedoen met de Olympische Afstand. Deal!

2012
We zijn allebei ex-zwimmers en verder dus vrij sportief. Toch besloten we dat we het direct goed aan wilden pakken en werden lid van de triathlon vereniging in Utrecht. Een begin van ons nieuwe leven. We waren nog steeds dat actieve stel van midden twintig, maar met een nieuwe passie: triathlon. We trainden veel en leefden toe naar dé grote dag: de triathlon in Embrun. We combineerden ons sportieve optreden wederom met onze zomervakantie. Bij aankomst genoten we van een warm welkom en zoals sportvrienden dat doen, werd er direct een eerste training gepland.

Ilse vertelde ons tussen neus en lippen door ook dat er nog een ander sportief en gezellig jong stel zou komen. 'Echt iets voor jullie!'. Een kleine week later arriveerden ze. 's Avonds zaten we samen aan de pizza, de week erop trainden we samen en we beleefden de extase van de eerste keer een buitenlandse triathlon ook samen. Een geweldige vriendschap was ontstaan.

Maar er was meer wat deze vakantie uniek en één om nooit te vergeten maakte. Mijn lieve vriendje, die altijd gezegd had niet te willen trouwen, vroeg mij ten huwelijk. Boven op de Pic de Morgon ging hij op zijn knieën. Ik was sprakeloos, maar compleet in de wolken. Je begrijpt dat we hierdoor met nog meer warme gevoelens terugdenken aan Embrun.

2013
Weer een jaar verder en inmiddels getrouwd, besluiten we, samen met de vrienden die we vorig jaar hebben ontmoet, na de huwelijksreis toch nog een tweede vakantie te plannen. Die tijd op de triathlon moet toch verbroken worden! Het wordt een geweldige week, met nóg meer sport dan het jaar ervoor en veel gezelligheid. Onze sportervaringen delen met Ilse en Bert voelt inmiddels vertrouwd. Aankomen in Embrun is een warm bad, waar je je direct thuis voelt.

2014
En dan nu, weer een jaar verder en weer wat ambitieuzer. Rik gaat de Embrunman doen: een hele triathlon! Ikzelf doe iets rustiger aan en doe een halve triathlon bij de Alpe d'Huez. Voor ons allebei een mooie uitdaging, waar we nu al naar uit kijken. Een jaar lang hard trainen, maar dat mooie vlaggetje in augustus staat. Dan zijn we weer in Embrun!

Tessa Linssen

P.S. Inmiddels is Tessa zo enthousiast geworden over haar sport dat ze elke week een persoonlijke blog bijhoudt over al haar belevenissen. Je vindt haar op haar Blog 'It's all about sport': www.tessalinssen.wordpress.com

Villa les Chemins Croisés : een prachtige plek voor zomer én winter!

Wij hebben het al zo vaak gezegd, maar het is nog leuker als de vakantiegangers het zelf vertellen.
Zoek maar eens een vakantiehuis voor 12 personen in een Frans skigebied met voor ieders wat wils. De een wil skiën, maar is nog wat onzeker, terwijl de ander met snowboard en al graag zwarte pistes trotseert. Villa les Chemins Croisés geeft het antwoord. Voor een billijke prijs biedt de villa alles wat je nodig hebt voor een top vakantie! Wij hebben er met z'n tieneen een fantastische week doorgebracht. Inclusief een heuse oud en nieuw viering samen met Bert & Ilse.
Wij vinden het huis en de bijbehorende gastvrije ontvangst in een woord fantastisch. Een echte aanrader.
Irma en Paul Vreeke uit Gouda

Reünie Tour de Terras, November 2013

Een verslag door campinggast, fietser en deelnemer
Steven van de Biggelaar

Iedereen kent de Tour de France! Vaste, fietsende bezoekers van de camping kennen natuurlijk ook de Tour de Bert en Tour de Ilse. Beide zijn sportieve ritjes op de fiets die voor de geofende fietser goed te doen zijn. Dit jaar is er Tour de Terras aan toegevoegd. Waar de ronden van Ilse en Bert lekker uitdagend sportief zijn, is Tour de Terras gericht op ontspannend, humoristisch, sportief. De tocht is dan ook het initiatief van niemand minder dan de uitbater van het Restaurant, Alain Dumoulin.

Een aantal maal zijn we met een heerlijk gemêleerde groep vrouwen, kinderen en mannen, meer en vooral minder getraind, op pad gegaan. Voor een ronde, niet te ver, met een voor iedereen acceptabel tempo, met pauze en koffie, met plezier, met soms puffen, kortom, heerlijk ontspannend gewoon.

Alain zou Alain niet zijn als hij hier niet een vervolg aan zou geven; tot zover niets nieuws. Waar hij me wel mee verraste was het moment waarop dat vervolg kwam. In november organiseerde hij een reünie Tour du Terras, tijdens zijn en Tahnee's verblijf in Nederland. Plaats van handeling: de Loonse en Drunense duinen.

Niet met de racefiets dit keer maar met de Mountainbike door de bossen, en voor degene die niet wilden fietsen werd er gewandeld met Tahnee en de trouwe viervoeter, Prins.

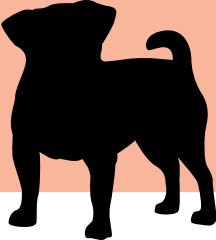
Alweer een erg leuk initiatief. Zou daar iemand op af komen? En ja hoor, het was volle bak. Van Groningen, tot Holland en van Zeeland tot Utrecht. Alle windstreken waren vertegenwoordigd! Ik heb ze niet geteld maar ik denk dat we met meer dan 30 kinderen, vrouwen, mannen en honden waren. Een deel ging de route mountainbiken en een andere groep ging wandelen.

Na de korte maar krachtige welkomstwoorden van Alain, kon "het spul op de wagen". Ikzelf ging mee op de fiets en ik moet zeggen dat het een lieve lust was. Voor sommige was de zomer-conditie wat weg gezakt en dat levert altijd leuke momenten op. Buitelingen in de modder, aflopende kettingen, een tekort aan "lucht" in de longen, regen, en vooral zonneschijn, alles hebben we gehad onderweg. Kortom we hadden heeel, heeeel veel plezier. Aansluitend op het ontspannende, sportieve deel hebben we heerlijk in de zon, op het terras, onder het genot van een drankje en een hapje, bij kunnen praten. Over de wandel- en fietstocht, wat ons verder bezig houdt en waar we volgende jaar op vakantie gaan. Voor mij en mijn gezin wordt het weer Embrun. Met tour de Bert en Ilse en vooral ook Tour de Terras, wordt dat weer een groot succes.

Alain, Tahnee en Prins, bedankt voor het initiatief. Het was ontspannend inspannend en vooral heeel leuk om iedereen weer te zien. Tot snel!

‘Let jij even op de hond?’

In het voorseizoen zijn er veel campinggasten die met hun hond op vakantie gaan. Zo ook bij ons op de camping. Mike & Susan komen al jaren met hun prachtige hond 'Joris'. Een anekdote geschreven door Susan.
Het is al donker als we op een zomeravond op het terras van de camping een 'Genepy' drinken. Onze hond hebben we met zijn riem vastgelegd aan mijn stoelpoot. Als ik opsta, vraag ik mijn man; 'Let jij even op de hond?' Joris ligt rustig wat te doezelen. Rust uit van een mooie dag wandelen in de bergen. Net op het moment dat ik het terras weer oploop, zie ik vanuit mijn ooghoek een kat. Joris zijn neus gaat de lucht in. Hij springt op. Voordat we kunnen reageren, holt hij naar de kat en zet de achtervolging in.

Ze rennen het campingterrein over; de kat, Joris en vlak daarachter... de plastic stoel. Maar Joris heeft zijn interesse in de kat al snel verloren. 'Hoe raak ik die stoel achter me kwijt !?!' lijkt hij te denken. Hoe hard hij ook holt, de stoel blijft hem achtervolgen. 'Kijk nou! Een hond, met een stoel achter zich aan!' Uiteindelijk komt hij tot stilstand. Door een boom; Joris aan de ene kant, de stoel aan de andere kant. 'Het leek wel een tekenfilm' zegt een lachende campinggast. Ik maak Joris los van de stoel. Hij kijkt, snuffelt en schud zich eens goed uit. Rustig lopen we terug. Het is een heldere avond, met een prachtige sterrenhemel. In de verte de lichtjes op de berg. Tijd voor de nacht, tijd voor zoete dromen. Niet van stoelen die je achterna zitten. Maar van wandelen in de bergen, geurende alpenbloemen, hollen over de alpenweide, het koele water van de bergbeekjes enZZZZZZ.....

